

هزاران نفر کابینه و پارلمان هلند را محاصره کردند.

این جمله تیتز خیلی از رسانه های هلند بود.

این تصویر در صفحه اول روزنامه خلدلاندر و تعداد زیادی از رسانه های این کشور منتشر شده است. در این عکس تعدادی از وزرای کابینه را مشاهده می کنیم که سازمانهای اپوزیسیون با جابجایی کلمات از اسامی آنها یا شغلشان، اسامی جدید شان و همچنین وزرات خانه ها را روشن کرده اند.

تصاویر از راست به چپ 1- آقای بالکن انده نخست وزیر هلند، که با تغییر کمی از طریق بازی با کلمات اسم ایشان تبدیل می شود به باک انده که در زبان هلندی به معنی یک جعبه پر از نکبت و بدبختی است. 2- وزیر دفاع که به وزیر گوانتانامو تبدیل شده. 3- وزیر پناهندگی به وزیر اخراجها تبدیل شده. 4- وزیر امور اجتماعی به تروریست اقتصادی تبدیل شده. 5- وزیر امور مالی به بنیاد گرای بازار آزاد تبدیل شده. 6- وزیر مسکن به قاتل مستاجران تبدیل شده است.

PROTEST

"هزاران نفر تظاهرکننده روز شنبه 24 سپتامبر در شهر دنهاخ (لاسه) با محاصره مجلس و دولت، اعتراضات عمیق خود را به سیاست های کابینه بالکننده اعلام کردند. تظاهر کنندگان معتقدند، این کابینه بیمه ها و رفاه اجتماعی را از محتوا تهی کرده و شکاف بین فقیر و غنی، هلندی و خارجی بستر شده. در این تظاهرات نمایندگان سازمانهای مختلف از جمله: حزب سوسیالیست، حزب سبزه های چپ، حزب سوسیال دمکرات، گرین پیس، دفاع از محیط زیست، اتحادیه مستاجران، اتحادیه کارگران، سازمانهای دهقانان، پناهندگان، بیکاران و دانشجویان سخنرانی کردند. " از روز نامه خلدلاندتر

در روزنامه TROUW از قول فرانک فان اسخایک یکی از سخنگویان پلاتفرم Keer het tij می نویسد: " ما در این عملیات محاصره سمبولیک کابینه و پارلمان رو به مردم و پشت به کابینه هلند کرده ایم چونکه این کابینه هم پشت به مردم کرده است. ... در این تظاهرات 35 سازمان سیاسی، اجتماعی و پناهندگی فعال بودند. "

"این کابینه باید سرنگون شود."

آقای رنه دآن هم‌هانگ کننده پلاتفرم r het tijkee (جریان را برگردانیم) گفت: " این کابینه برای فقرا و ضعفای این کشور مضر است. ما امروز 85% از جمعیت هلند را نمایندگی می کنیم که به این کابینه اعتماد ندارند. ما بنام آنها عدم رضایت خود را آشکار می کنیم و پیام خود را بدون کوچکترین ابهام و با روشنی به گوش همه می رسانیم. " این کابینه باید سرنگون شود. " این پیام را ما در حین تظاهرات و محاصره دولت در بطری شیشه ای قرار داده و در کانال آبی که تظاهر کنندگان را از قصر نخست وزیر جدا می کرد انداختیم. بعد از آن کنسرت صوت زدن هزاران تظاهرکننده برای هو کردن کابینه شروع شد. "

پس از عملیات محاصره دوباره در پودیموم مرکزی سخنرانی ها ادامه یافت در این بخش احمد پوری از طرف سازمان پناهندگی پر ایم، سیاستهای پناهنده ستیز دولت هلند را افشا کرد.

بخش هایی از سخنرانی احمد پوری :

حضار گرامی ، دولت هلند درمورد سیاستهای پناهندگی همیشه سه ادعای بزرگ را تکرار می کند.
 1- سیاست ما با احتیاط و دقت کامل تدوین شده.
 2- سیاست ما عادلانه است.
 3- سیاست ما بر این اساس استوار است که به تک تک پرونده ها با دقت تمام رسیدگی می شود. بعبارت دیگر به هیچ گروهی یکجا جواب منفی داده نمی شود!

حقیقت این است که سیاست پناهندگی دولت هلند بر این سه

دروغ بزرگ استوار شده است. با نگاهی به پرونده های پناهجویان ، آمار کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل در مورد پذیرش پناهجویان در کشورهای صنعتی و نتایج کار اداره تابعیت و مهاجرت هلند، ما این دروغ های بزرگ را افشا خواهیم کرد.

اولین شرط دقت و احتیاط در هر برنامه این است که بعد از اجرای برنامه با توجه به نتایج عملی آن ، عکس العمل محیط پیرامونی و اطلاعات جدیدی که از این طریق بدست آمده برنامه اولیه را دائما تعدیل و اصلاح کنیم. هیچ برنامه ای مقدس نیست و نمی تواند یکبار برای همیشه درست باشد.

حال ببینیم سیاست پناهندگی دولت هلند در این باره چگونه از اشتباهاتش می آموزد!
 ما بارها شاهد این امر بوده ایم که هنگام اخراج اجباری پناهجویی به خاطر تصمیم نادرست مینی بر بستن پرونده یک پناهنده سیاسی یا بی دقتی و شلختگی کارمندان اداره تابعیت و مهاجرت، پرونده پناهندگی او را همراه وسایلش به کشورش برگردانده اند که موجب زندان و شکنجه و به خطر افتادن جان پناهندگان شده است. به همین دلیل "مونیتورینگ" (جويا شدن از وضعیت پناهجویانی که با اجبار به کشورشان برگردانده شده اند) باید جزء لاینفک هر سیاست پناهندگی باشد که خود را "سیاست بادقت و احتیاط" می نامد. خانم فردونک وزیر پناهندگی هلند با گستاخی تمام مدعی است که سیاست ما درست است و مونیتورینگ نمی تواند جزئی از سیاست پناهندگی باشد. ایشان مدعی هستند که ما نمی توانیم ماموران بی شماری را در اقصا نقاط جهان بدنبال پناهجویان روان کنیم و از وضع سلامتی آنها با خبر شویم. سیاست ما را قاضی بی طرف در هلند تایید می کند و این کافی است!

این پراتیک اجتماعی نیست که درستی سیاستهای ایشان را تایید می کند بلکه اعتقاد و ایمان نئولیبرالی ایشان است که به سیاستهایشان مهر تایید می زند! فرق ایشان با یک بنیادگرای مذهبی چیست؟ هر دو برای صحت ادعاهایشان نیازی به پراتیک اجتماعی ندارند.

سیاستی که این چنین بی پروا با جان پناهجویان ریسک می کند و آنها را بدون هیچ تضمینی به کشورهای دیکتاتوری و تمامیت خواه بر می گرداند، با کدام منطق و معرفتی، سیاست با دقت و احتیاط نامیده می شود؟ در این باره من می توانم صدها مثال بیاورم که تنها به ذکر یکی از آنها اکتفا می کنم. در هلند از مجموع شکایت هایی که بر علیه دولت اقامه می شود بیش از 50% شکایات به عمل کرد اداره تابعیت و مهاجرت مربوط است! آیا این امر برای اثبات بی دقتی و شلختگی این وزارتخانه کافی نیست؟

ادعای دوم

سیاست ما علیرغم تمام سخت گیری ها همواره عادلانه است! آیا این سیاست عادلانه است که در پروسه هایی کاملاً شتابزده در عرض 48 ساعت پرونده هزاران نفر را بسرعت می بندد و بدون کوچکترین حمایت دولتی روانه کوچه ها و خیابانها می کند؟ بیش از 45% پرونده ها در این پروسه مصاحبه 48 ساعته بسته می شود. آیا این عادلانه است که یک زن تنها وی بی پناه را با بچه هایش در وضعیتی بغایت شکننده و ضعیف به کوچه ها بیندازد؟ این افراد در مانده و مستاصل سهل ترین طعمه برای باند های فحشا و فساد هستند. در چند سال گذشته درصد پذیرش پناهندگی سیاسی بر طبق کنوانسیون ژنو در هلند حول محور 1% نوسان می کند در حالیکه متوسط درصد پذیرش پناهندگی در کشورهای صنعتی حول محور 20% نوسان می کند. دولت هلند با توسل به کدام منطق عادلانه ای این همه سخت گیری می کند؟

هزاران پناهجو سالهاست که در انتظار شکنجه آور بسر می برند و هنوز جواب پناهندگی نگرفته اند. کم نیستند تعداد کسانی که بیش از ده سال و حتی بیش از 14 سال انتظار طاقت فرسا هنوز جواب نگرفته اند! در کدامین مکتب عادلانه ای این چنین عمر گرانیهای انسانها را نابود می کنند؟

آیا سیاستی که موجب بیمار و روانی شدن هزاران پناهجو شده می تواند عادلانه باشد؟ آیا می توان سیاستی را عادلانه نامید که پناهجویان را در چنان شرایط غیر انسانی قرار می دهد که تعدادی مجبور می شوند از ترس بازگشت به آغوش جلادان، در کمپ ها و یا زندانهای اخراج بطرق وحشتناکی دست به خودکشی زنند؟ دولت هلند همواره تلاش می کند در درجه اول باتوسل به هر منطق و توجیهی این وقایع را انکار کند. در صورت عدم موفقیت در انکار حقایق آنرا یک حادثه تاسف بار می نامند که در هر سیستمی ممکن است رخ دهد! اینهمه خودکشی پناهجویان را به هر چیزی ربط می دهند بجز سیاست غیر انسانی و پناهنده ستیز دولت هلند! در این جامعه ای که آمار هر چیزی را ثبت می کنند و توسط صدها نهاد و متخصص آنالیز می کنند، چرا نمی توانند یک بار هم شده تعداد پناهجویانی را که هر سال به خاطر سیاستهای غیر انسانی دولت هلند خودکشی می کنند، یا دیوانه شده اند یا بعلت عدم مراقبت های پزشکی مناسب در کمپها جانیشان را از دست داده اند منتشر کنند؟

آیا اینهمه فجایع باورنکردنی، نتیجه سیاستهای عادلانه و با دقت و احتیاط است؟ چقدر قربانی دیگر لازم است تا این سیاستهای ناعادلانه و غیر انسانی را اصلاح کرد؟

ادعای سوم

دولت هلند به تمامی پرونده های پناهجویان بدقت و تک به تک رسیدگی می کند! از میان صدها نمونه ما تنها به چند مورد قناعت می کنیم. در سال 2001 که جبهه متفقین در " جنگ بر علیه تروریسم"، افغانستان را بمباران می کردند، برای هر انسانی روشن بود که افغانستان کشور امنی نیست. ما شاهد این هستیم که در اکثر کشورهای اروپایی درصد بالایی از پناهجویان افغانی به عنوان پناهنده سیاسی مورد پذیرش واقع می شوند. حتی دولت راست دانمارک به 87% متقاضیان پناهندگی افغانی جواب مثبت می دهد ولی دولت هلند تنها به 2% متقاضیان جواب پناهندگی سیاسی و به 66% اقامت موقت می دهد که حالا بعداز سه سال اگر اقامت آنها باز هم تمدید می شد جواب دائم دریافت می کردند. علی رغم اینکه طبق قوانین خود هلند و کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل، پناهجویان افغانی را در شرایط حاضر نمی توان به اجبار به کشورشان بازگرداند، دولت هلند از تمدید اقامت آنها سر باز زده و تقریباً به همه آنها جواب منفی داده و روانه کوچه ها می کند تا از شدت فقر و درماندگی برای بازگشت " داوطلبانه " با نهادهای دولتی همکاری کنند!

سؤال ما از دولت هلند این است که، چرا 87% از پناهجویان افغانی که به دانمارک رفته اند پناهنده واقعی و راستگو هستند ولی تنها 2% از این پناهجویانی که به هلند آمده اند راستگو هستند و 98% شان دروغگو شناخته شده اند؟ در سال 2001 از یازده کشور نظیر: سودان، سومالی، سیرالئون، سریلانکا، آنگولا، گینه و ... 14021 پناهجو از دولت هلند تقاضای پناهندگی کردند که به هیچکدام جواب پناهندگی سیاسی داده نشد!

تنها از آنگولا 4111 نفر تقاضای پناهندگی کرده بودند که یک نفر هم جواب پناهندگی سیاسی دریافت نکرد. پر واضح است که بخاطر سیاستهای پیشگیرانه و ترس افزا، به همه پناهجویان این کشورها یک جا جواب منفی داده اند و هیچ پرونده ای را یک به یک بررسی نکرده اند.

براستی چرا همه دروغگویان به هلند می آیند؟ آیا در هلند مغناطیس خاصی هست که فقط دروغگویان را جذب می کند؟ آیا می توان باور کرد که همه پناجویانی که از این کشور های جنگ زده و دیکتاتوری فرار کرده اند، دروغگو هستند؟ من فکر نمی کنم همه پناهجویان این کشورها دروغگو هستند. دروغگویان در آنجا، در دولت هلند جمع شده اند.

شعار مرکزی سازمان پرایم در این تظاهرات عبارت بود از:
انتظار شکنجه آور تاکی؟ عفو عمومی تنها راه حل انسانی است.
برای گزارش تصویری این تظاهرات می توانید به سایت پرایم و پیوند های زیر مراجعه کنید.

<http://www.prim95.nl/Image/24SEP/24sep.htm>

<http://www.prim95.nl/Image/24sep2/24sep2.htm>

فراخوان این تظاهرات را می توانید در پیوند زیر مشاهده کنید.

<http://www.prim95.nl/Persian/24sep.pdf>